

Ved at fastsætte den pågældende grænse for pligt til måling af den udledte mængde vand sikres det, at de spildevandsanlæg, der oprindeligt var tiltænkt en pligt til at foretage måling af den udledte mængde vand, rent faktisk foretager måling.

Størrelsen på den spildevandsafgift, som et spildevandsanlæg skal betale efter spildevandsafgiftsloven, afhænger bl.a. af, hvor mange m³ spildevand, der udledes. Reglerne giver mulighed for, at man, hvis krav om måling ikke fremgår af udledningstilladelsen, i stedet for at betale afgift efter måling, kan betale afgift efter de tilknyttede ejendommers vandforbrug evt. plus 50 pct. (hvis der er mere end 10 tilknyttede ejendomme). Som forholdene er i dag, giver det en lavere spildevandsafgift, hvis afgiften opgøres efter de tilknyttede ejendommers vandforbrug tillagt 50 pct. end i de tilfælde, hvor den udledte mængde opgøres efter måling. Der er i dag ikke specifikke regler for, hvornår tilladelsesmyndigheder skal kræve pligt til måling i udledningstilladelsen, og siden kommunalreformen har det været kommunernes opgave at give de kommunale rensningsanlæg udledningstilladelse.

Intentionerne med at indføre loven i 1996 var, at afgiften skulle tilskynde til at reducere de udledte vandmængder. Denne tilskyndelse er ikke længere til stede, hvis den udledte mængde kan opgøres efter de tilknyttede ejendommers vandforbrug og ikke efter måling. Der er en tendens i retning af, at flere udledere opgør deres afgift på baggrund af de tilknyttede ejendommers vandforbrug tillagt 50 pct., og dette vil derfor betyde et mindre samlet provenu i spildevandsafgift. For at bibeholde de oprindelige intentioner bag indførelsen af loven samt at tilstræbe at fastholde det nuværende provenu, foreslås det altså at ændre bestemmelsen om, at den udledte mængde spildevand skal opgøres efter måler, hvis udledningstilladelsen indebærer pligt til måling, og i stedet indsætte en fast grænse for, hvornår afgiften kræves opgjort efter måler.

Til nr. 3.

Med denne bestemmelse forhøjes standardsatserne pr. m³ spildevand ligeledes med 50 pct. Standardsatserne kan anvendes af spildevandsanlæg der behandler husholdningsspildevand. Standardsatserne er i forvejen sat så højt, at de ikke indebærer en systematisk fordel i forhold til afregning efter faktiske udledninger.

Ligeledes forhøjes standardsatsen, som spildevandsanlæg, der udleder mindre end 50.000 m³, kan vælge at afregne efter fra 3,80 kr. m³ til 5,7 kr. pr. m³, og satsen for anlæg med tilladelse til nedsivning sættes op fra 50 til 75 øre pr. m³.

Ved at sætte standardsatserne med samme procentvise stigning som satserne ved afregning efter faktiske udledninger fastholdes det, at disse er så høje at det fortsat ikke indebærer en systematisk fordel i forhold til afregning efter faktiske udledninger.

Til nr. 4

Med denne bestemmelse forslås en forhøjelse af den grænse for, hvornår virksomheder omfattet af de særlige godtgørelser på 70 hhv. 80 pct. kan få godtgjort afgiften.

Med ændringen sættes det beløb, som afgiftsbetalingen skal overstige for at virksomhederne kan få godtgjort afgiften, op fra 20.000 kr. til 30.000 kr. årligt, dvs. med 50 pct. på lige fod med alle afgiftssatserne

Denne forhøjelse af bagatelgrænserne for hvornår der kan opnås godtgørelse sker for, at de pågældende virksomheder betaler en større del af belastningen selv. Disse virksomheder får i forvejen en meget stor del af afgiften godtgjort, og en lille forhøjelse af bagatelgrænsen synes derfor rimelig.

Til § 2

Til nr. 1

Med denne bestemmelse justeres afgiftssatserne for de kemiske stoffer Hydroflourcarboner (HFC'er), Perflourcarboner (PFC'er) og Svovlhexaflourid (SF₆). Afgiften betales af virksomheder, der fremstiller eller modtager de kemiske stoffer, både når de modtages i rene enheder og når de findes i blandinger med andre stoffer.

Afgiften fastlægges ud fra stoffernes GWP-værdi og CO₂-afgiftssatsen på 0,15 kr. pr. kg, dvs.

Afgiftssats = GWP-værdi * 0,15 kr. pr. kg

Overstiger GWP-værdien 4000 fastsættes afgiften dog til: 4000 * 0,15 kr. pr. kg = 600 kr. pr. kg. uanset hvor høj GWP-værdien er. Stoffer med en høj GWP får altså en reduceret sats i forhold til deres drivhuseffekt. Dermed fastholdes metodikken i fastsættelsen af satserne fra den oprindelige lov.

For nogle af satsernes vedkommende er GWP-værdien desuden justeret siden seneste lovændring, og afgiftssatserne justeres for disse både som følge af ændret GWP og forhøjet CO₂-afgiftssats.

Til nr. 2

For stoffer omfattet af afgiftspligten, men hvor der ikke er fastsat en sats, fastsættes afgiftssatsen ved denne bestemmelse til 600 kr. pr. kg svarende til den maksimale afgiftssats.